

Informatiebulletin

januari en februari 2024

Maria Lichtmis - De opdracht in de tempel

Maria Koningin Geloofsgemeenschap

Baarn

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp

T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin Kerk

Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn

T: 035-5413470

E: secretariaatmk@marthamaria.nl

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of

Rabo: NL16 RABO 0304701599,

t.n.v. Martha & Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkruintes:

T: 06-27147296

E-mail: lcmjansen51@kpnmail.nl

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476

Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Hebt u vervoer nodig om naar de kerk te gaan

Dan kunt u bellen naar:

Wim Jongmans 035 - 53 82 422

Gerda Vesters 035 - 54 12 177

Riet v. Wanrooij 035 - 54 17 556

Willemien Witte 035 - 54 12 800

Verzamelpunt voor inleveren kopij voor het informatiebulletin:

anneliesvandemolen@hotmail.com

035-6020017

Voor het bulletin van maart en april uiterlijk **7 februari** de kopij bij Annelies inleveren.

Vieringen januari – februari 2024

Alle vieringen hebben een aanvangstijd van **10.30 uur**, tenzij anders is aangegeven.

Zondag 7 januari, Openbaring des Heren, communieviering, Cor van der Sluis.

Zondag 14 januari, 2de zondag door het jaar, communieviering, Ria Welters.

Zondag 21 januari, 3de zondag door het jaar, eucharistieviering, Frans Zwarts.

Zondag 28 januari, 4de zondag door het jaar, communieviering, Annelies van de Molen en het MK koor.

Zondag 4 februari, 5de zondag door het jaar, familieviering, Veronica Selleger en Jeannette Verburg.

Iedereen zoekt u

We lezen in het boek Job over de zorgen van het dagelijks leven:

Als ik naar bed ga, denk ik: 'Was het maar tijd om op te staan.'

Maar de nacht duurt lang, onrustig lig ik wakker tot de ochtend.

Veel mensen zullen zich hierin herkennen. Hoe vaak lig je niet wakker? In de nacht komt alles ook nog meer op je af.

Ook in het eerste hoofdstuk van Marcus lezen we over de nacht. Na een dag waarin Jezus veel mensen geneest, staat hij diep in de nacht op.

Op een eenzame plek blijft hij bidden, tot zijn leerlingen achter hem aan komen en zijn gebed onderbreken met de woorden: *'Iedereen zoekt u.'*

Het lijkt of Jezus zich opgejaagd voelt. Zijn antwoord is verrassend: *'Laten we ergens anders heen gaan ...'*

Hoe moet je dit lezen? Wat vertelt dit ons?

In deze viering zullen we samen nadenken over deze herkenbare woorden. Daarbij zingen wij dierbare liederen uit Iona en Taizé en natuurlijk klinken er ook woorden van Huub Oosterhuis.

Iedereen is van harte welkom. Misschien wilt u wel iemand meenemen die nog nooit in onze kerk is geweest.

Zondag 11 februari, 6de zondag door het jaar, communieviering, Frans Overbeek.

Aswoensdag 14 februari, gebedsviering om **19.30 uur**, Veronica Selleger tezamen met dominee Christine van den End.

Al jaren vieren we Aswoensdag samen met onze vrienden van de Paaskerk. Op Aswoensdag keren we ons naar binnen. We staan stil bij wat werkelijk belangrijk is in ons leven. We spreken de woorden uit: 'Mens gedenk, uit stof kom jij voort, tot stof zul jij wederkeren.' Een confronterende waarheid die toch ook iets bevrijdends heeft. Kleine zorgen en dagelijkse beslommeringen worden ineens minder belangrijk. In het licht van onze sterfelijkheid worden wij uitgedaagd meer bewust te leven. Als teken van onze sterfelijkheid ontvangen wij een 'askruisje' op ons voorhoofd, getekend met de as van de palmtakjes die het afgelopen jaar in onze huizen hebben gehangen. Zo markeren wij het begin van een nieuwe weg naar Pasen, naar leven door de dood heen.

Dit jaar is de viering voor het laatst in de Maria Koningin-kerk, in onze kapel. Ds. Christine van den End zal voorgaan, samen met Veronica Selleger. Samen zingen wij meditatieve liederen, onder andere uit Taizé en Iona. Er is veel ruimte voor gebed en stilte.

14 februari om 15.30u. zullen we de carnavalstijd afsluiten met het verbranden van de palmtakjes van het afgelopen jaar. Alle kinderen en hun (groot)ouders zijn van harte welkom in de Maria Koninginkerk om samen de takjes te verbranden. Neem je eigen palmtakjes mee, als je ze nog hebt. Het is elk jaar weer spannend of de takjes goed vuur zullen vatten. En nadat het vuur is gedoofd valt er nog van alles te doen om de as klaar te maken voor de viering van die avond. Bij het verbranden wordt spelenderwijs uitleg gegeven over Aswoensdag en over de vastentijd. Kinderen en volwassenen die 's avonds niet bij de viering kunnen zijn, kunnen 's middags al een askruisje ontvangen.

De viering begint om 19.30 uur. Deze is zeker ook geschikt voor iets oudere kinderen.

Wij nodigen iedereen uit om zondag 11 februari hun palmtakjes van vorig jaar mee te nemen naar de kerk, of ze op woensdagmiddag mee te nemen naar de Maria Koninginkerk.

Zondag 18 februari, 1ste zondag van de Vasten, eucharistieviering, Frans Zwarts.

Zondag 25 februari, 2de zondag van de Vasten,
communieviering, Gerard van der Heide.

Een halfvol jaar?

Dat kun je geneigd zijn je af te vragen als het gaat om dit voor ons allen zo cruciale jaar 2024. Of is het eigenlijk ook wel half leeg? Het lijkt enerzijds maar een mager jaar te worden, afglijdend naar het onvermijdelijke einde.

Het bijwonen van door het Parochiebestuur Martha en Maria georganiseerde reguliere bijeenkomsten, zoals dat van voorzitters, budgethouders, pastoraatgroepen, lijkt bijvoorbeeld voor ons als locatieraad allemaal niet meer zo zinvol en belangrijk, immers..... Anderzijds wil ik U vanaf hier graag benadrukken dat wij als locatieraad de intentie hebben het eerste halfjaar ons juist voluit in te zetten om al datgene te doen en uit te voeren wat formeel procedureel nodig, maar verder ook nog mogelijk en wenselijk is, alsof de tijd gewoon niet bestaat...

Hoewel...de oude Grieken kenden overigens al twee tijdsvormen, namelijk de bekende wereldse, meetbare tijd (Chronos), een tijd die we gebruiken om de samenleving in te richten, zodat we afspraken kunnen maken etc. en die van de tijdelijke onderbreking van diezelfde kloktijd (Kairos).

Bij de god Kairos gaat het dan om de innerlijke tijdsbeleving. 'De ware tijd die tot leven komt als de klokken zwijgen'.

Eigenlijk kun je zeggen dat die laatste tijd er een is die de kwaliteit van leven voorop stelt en die bol staat van de goddelijke momenten.

Dat wil niet zeggen: louter en alleen maar hosanna, gloria en hoera natuurlijk. Juist soms ook niet. Immers ook schurende en confronterende momenten in ons leven horen daarbij.

Zoals inderdaad de sluiting van onze geliefde Maria Koningin Kerk, waar velen even zo vele herinneringen aan hebben en velen ook hun ziel en zaligheid aan hebben gegeven.

Hoe zorgen we er voor dat we het tweede halfvolle jaar van 2024 toch ook weer vervuld kunnen raken met inspiratie, met hernieuwde zingeving aan ons leven? Kunnen we in iets onomkeerbaars tegelijk ook nieuwe uitdagingen en kansen zien, die eerder helemaal niet op ons netvlies stonden en er blijkbaar blind voor waren?

Laten we daarom dit jaar al onze zintuigen proberen voluit scherp te houden en ontvankelijk zijn voor al datgene aan kleine wonderen welke zich dan hoe dan ook zullen aandienen.

Wonderen waarmee we ons kunnen verrijken en kunnen voeden, waarvan we vervuld kunnen raken.

Zo zou ook dit jaar voor ons allen en voor ieder afzonderlijk, hoe dan ook een bijzondere en hopelijk boeiende innerlijke reis kunnen worden.

Namens de locatieraad wens ik U zeer van harte een zalige, zegenrijke en gezonde pelgrimage toe door het vol-ledige kalenderjaar 2024.

Gerard van der Heide, voorzitter LR

Kerkbalans en collectes 2024

De locatieraad heeft in haar vergadering van 13 november j.l. besloten om voor het gebroken (kerkelijk) kalenderjaar 2024 geen actie kerkbalans meer te houden en tevens vanaf 1 januari 2024 niet meer te collecteren ten behoeve van het behoud en voortbestaan van onze geloofsgemeenschap.

Daarnaast lijkt het ons wel een goede gedachte om de wekelijkse collecten voortaan te willen bestemmen voor een 'goed doel' dwz. een doel dat een maatschappelijk belang in brede zin dient.

We willen dan steeds op de zondag zelf voor een nader aan te kondigen specifiek doel collecteren.

Wat dit dan mag zijn, daarvoor willen we U graag vragen om ons daarvoor suggesties te geven.

We zullen uit alle organisaties, instanties, stichtingen, die door U zijn opgegeven, steeds een keuze gaan maken.

Wilt U deze svp doorgeven aan Lucie Voerman-Jansen:
budgethoudermk@marthamaria.nl of 06-27147296.

Wij menen er immers als vanzelfsprekend vanuit te mogen gaan dat thans onder de bekende en gegeven omstandigheden de motivatie om nu de actie Kerkbalans en aanverwante collectes te ondersteunen buitengewoon gering zal zijn.

De Locatieraad Maria Koningin Kerk

Het feest van Maria-Lichtmis

Ons voormalige reguliere kerkblad heeft in mijn herinnering de laatste dertig jaar minder aandacht besteed aan achtergrond en oorsprong van het feest van Maria-Lichtmis, dat op 2 februari valt. Ik maak daarom graag van de laatste mogelijkheid, die mij gegeven wordt, bij deze gebruik om - helaas in de nadagen van het bestaan van onze Maria Koninginkerk - ook dit Mariafeest iets meer verdieping te geven.

De Christelijke oorsprong hiervan blijkt uit het evangelie van Lucas, die beschrijft hoe de maagd Maria volgens de joodse wet precies veertig dagen na haar bevalling de tempel binnengaat om haar pasgeboren zoon aan het publiek te tonen.

In de bijbel komt het getal veertig veelvuldig voor: veertig heeft betrekking op een voorbereiding en verwachting, maar ook op vasten en boetedoening of zuivering ('quarantaine').

In Polen wordt Kerstmis bijvoorbeeld dan ook gevierd tot Maria - Lichtmis. De kerstbomen worden daar dus niet, zoals in de meeste andere landen, na 6 januari (Driekoningen) opgeruimd, maar pas op 2 februari.

En op die dag de herdenking van de opdracht of presentatie van de Heer in de tempel. Jezus werd, zoals ieder eerstgeboren jongetje, opgedragen aan God: 'pidjon ha'ben' geheten - vrijkoop van de eerstgeborene.

Ook wordt deze datum zelfs gelinkt met de duiding van een feest van de vroegere Kelten, Imbolc geheten, en als zodanig verwijst naar het gegeven dat de winter dan halverwege is en dus dit als een Lichtfeest werd ervaren, waarop het lengen van de dagen werd gevierd en de hoop op de wedergeboorte van de lente.

Maar de eerste vieringen van Maria-Lichtmis dateren al uit het jaar 385. Toen werd Driekoningen gezien als de dag vóór de geboorte van Jezus, waardoor Maria-Lichtmis veertig dagen na die datum werd gevierd. Traditioneel werden er op deze feestdag in de kerken de kaarsen gewijd en werd, voorafgaand aan de eucharistieviering, een kaarsenprocessie gehouden. Zo'n kaarsenprocessie staat symbool voor de intrede van Christus in onze wereld en in ons leven. Hij is het Licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen, zoals de oude Simeon zingt.

En zo ook nu nog aan ons heden ten dage om in weerwil van alles toch op zoek te blijven gaan naar lichtpuntjes: in de natuur, in de

wereld, in het leven van mensen en in ons eigen leven.

De gelovigen kregen dan ook in die tijd al kaarsen mee naar huis om hen te behoeden voor onheil: vandaar de naam Lichtmis.

Maar naast het branden van kaarsen werd er ook uitbundig gegeten en dat bestond uit varkensvlees, soep én (jawel!) pannenkoeken en daarbij nog...veel brandewijn en bier!

De vorm en de kleur van de pannenkoeken werden bovendien gezien als een verwijzing naar de zon en dus naar het licht, het Licht van Christus. Die culinaire folklore vind je terug in een oude spreuk: 'op Lichtmis is er geen vrouwken zo arm, of zij maakt haar panneken warm.'

De pannenkoeken smaakten trouwens niet zoals wij die tegenwoordig kennen. Ze waren behoorlijk dik en werden gemaakt van gerstemeel. Verder werden ze gegeten met gezouten vlees. Ook waren hieraan in die tijd mythen verbonden zoals het geloof dat het eten van pannenkoeken een goede oogst garandeerde. En als je pijn in de rug had moest je toch echt varkensvlees eten. Deze verhalen waren dan ook een extra reden om lekker veel te eten!

De term Lichtmis geeft daarbij ook aan dat de winter half voorbij is. Op die dag maakten boeren de balans op van hun voorraden om te zien of er nog genoeg te eten was voor de rest van de winter.

En natuurlijk maakte dat laatste ook de geesten in de loop van de tijd rijp om creatieve weerspreuken te bedenken zoals:

'Schijnt met Lichtmis de zonne heet, dan komt er nog veel sneeuw en leed'. 'Lichtmis donker, met regen en slijk, maakt de boeren rijk.'

'Brenge Lichtmis wolken en regen mee, is de winter voorbij en komt niet meer.'

Bron: internet o.a. wikipedia

Gerard van der Heide

 Cantatedienst in de Paaskerk

Zondagavond 14 januari 2024, aanvang 19:30 uur.

Uitgevoerd zal worden: BWV 32 'Liebster Jesu mein Verlangen' (1726), alsmede het openingskoor van BWV 3, 'Ach Gott, wie manches Herzeleid' (1725).

Deze cantate uit 1726 behoort tot het genre dialoog-cantates, waarvan er vier van Bachs hand bewaard zijn gebleven. Het zijn

solocantates voor sopraan en bas. Het is een metaforische dialoog tussen de ziel (sopraan) en Jezus (bas, de Vox Christi). De libretto's voor dit genre zijn ontleend aan het Hooglied. En, zoals de titel al doet vermoeden, gaat BWV 32 terug op de oosterse liefdespoëzie van het Oude Testament.

Met medewerking van Janneke Stoute - sopraan en Joris van Baar - bas.

Dirigent: Patrick Pranger.

Voorganger is Ds. Elly van Kuijk

Met vriendelijke groet,
Jannie Terlouw, RVK Baarn

VERSLAG BIJEENKOMST TOEKOMST MK 3 DECEMBER 2023

Inleiding

Terugblik op hoe we sinds februari van dit jaar hoopvol van start gingen met deze gesprekscyclus. Nico vertelt ook over zijn eigen gevoelens rond de komende sluiting: het overdonderd zijn, gevoelens van teleurstelling. Gedachten wat nu? wat kan ik nog? waar kan ik mij nog veilig voelen? Met dit uitspreken geeft hij een voorzet aan anderen aanwezig, die ongetwijfeld ook nog vol zitten met emoties over de sluiting, om daarover ook nog iets te delen voor we overgaan naar het zakelijker deel van de bijeenkomst. Gedeeltes uit de reacties die daarop volgden:

Maud: 'Dit is al de zoveelste keer voor mij. Dat ik op een gegeven moment het gevoel heb gekregen: ik ben mijn huis kwijt. Het emotioneert mij nog steeds. Ik kom uit Soest en ik ben hier terecht gekomen, niet met het idee dat dit óók weer zou aflopen.'

Nog iemand uit Soest. Na drie maal een kerksluiting daar, is ze nu alweer een tijdje in de MK: 'Hier voel ik mij nu echt thuis. En dan krijg je dit nieuws te horen.. Moet je wéér op zoek naar iets anders. Dat vind ik heel jammer.' Gelaten zegt ze dat ze nu dan misschien maar naar de Paaskerk gaat.

Cecile vertelt dat het haar heel erg aangrijpt. Heeft zelf heel veel gevolgen van de gewetensvraag: wat ga je nu doen? 'Het is niet

zomaar gezellig bij elkaar zitten en contact houden. Het gaat dieper. Er wordt ook een geloofsvraag aan je gesteld: wat is het je nu dan waard om lid van de katholieke kerk te zijn? We geloven allemaal in Christus, we geloven allemaal in een kerk, we geloven allemaal dat Hij gezegd heeft 'Bewaar de eenheid.' Zij zal na sluiting bij de katholieke kerk blijven.

Riet: 'Ik heb me hier altijd als een vis in het water gevoeld. Ik vind het heel erg. Ik kan het ook niet billijken dat alles dicht moet, het zou voor ons een weldaad zijn wanneer we tenminste de dagkapel mochten behouden. Maar dat zit er niet in.' Zij geeft aansporing richting de 1e vrijdagviering in de Nicolaas. Wanneer daar meer mensen van ons naartoe gaan zou dat volgens haar de eenheid ten goede komen.

Sjef is niet zo somber over de sluiting. Vindt het spijtig dat het hier op een eind loopt, maar het zou ook weer een nieuw begin kunnen zijn: 'Het Woord gaat door, hoorden we net in de viering. Het mensenwerk houdt op, jammer, daar moet je even aan wennen. Maar dat is het enige wat eraan de hand is'. Ook hij noemt de grotere katholieke kerk waarmee we verbonden zijn.

Gesprekken verkenners en gehouden interviews.

Nico deelt de rapportage uit die hij heeft opgesteld over de uitkomsten van de interviews die in de afgelopen tijd werden gehouden met verschillende van onze parochianen. Het woord nu aan leden verkennersgroep om de bevindingen uit de (vervolg)gesprekken met de Nicolaas Baarn en de Paaskerk met ons te delen.

Wim vertelt:

Gesprek heeft plaatsgevonden met aantal mensen van de locatieraad, pastoraatgroep en pastoor Skiba van de **Nicolaas Baarn**. We voelden ons direct enorm welkom bij hen. We ervoeren dat Joachim en de hele gemeenschap daar echt met ons meedenken over oplossingen, een warme ontvangst.

Wij zijn van harte welkom in de dagkapel daar. Suggesties als: je kunt er een MK-kapel van maken. En ons kleine Mariabeeld zou daar een plaatsje kunnen krijgen. En verder kunnen we daar in de dagkapel de viering zoals wij die gewend zijn, ook vieren.

Kanttekeningen/knelpunten

*De Nicolaas is eucharistisch centrum. Op zaterdag en zondag mogen er in het eucharistisch centrum geen andere vieringen zijn dan een eucharistieviering.

De dagkapel is beschikbaar voor ons op zaterdagochtend en op zondagmiddag na 3 uur. Dat geeft al veel problemen. Wie van onze gemeenschap wil/kan dat?

*De grootte van de dagkapel. Kunnen ongeveer 30 mensen in. Minder dus dan bij ons. Dus heb je vieringen waarbij meer mensen verwacht worden of met een koor, dat maakt het allemaal moeilijk. Pastoor Skiba zegt wel dat de deuren open kunnen worden gezet, zodat je vanuit de gang toch de viering kunt volgen. Maar dat is wel een groot punt.

*Beperkingen t.a.v. publiciteit van vieringen. Wij zijn hier gewend de regenboogvlag buiten te hangen om aan te tonen hoe welkom iedereen is. Dat mag je daar buiten niet aangeven. Mag wel binnen de intimiteit van de dagkapel. Ook mag niet alles in de Baarnse Courant, als je een toelichting wilt geven op de viering met bijvoorbeeld accent dat iedereen daar heel erg welkom is, dat kan niet. Je krijgt daardoor beetje een schuilkerkgevoel. Voor een uitvaart is de grote kerk beschikbaar, met een van onze eigen voorgangers, gewoon in de stijl zoals wij dat gewend zijn. Vraag Philip: Maar in de Nicolaas mogen geen vrouwen op het altaar staan?

Antw. Dat mag dus wel doordeweeks.

Pastoor Skiba meldde aan Wim dat wellicht ook een mogelijkheid voor ons is af en toe te gaan kerken in de P&P kerk Soest of de Carolus Borromeüs Soesterberg. Daar zijn de grote kerken af en toe op zondag beschikbaar en zouden we dus op onze eigen tijd en eigen manier daar kunnen vieren. Vraag is de haalbaarheid qua afstand, omdat diezelfde problematiek er is m.b.t. het gebruik maken van kerken in Bilthoven, Maartensdijk of Eemnes.

TOEVOEGING VAN WIM na de vergadering: Aanvullend op hetgeen is gezegd over het gebruik van de dagkapel en de grote kerk is hem door MM-bestuur en pastoor Skiba gezegd dat op zaterdagavond in de grote kerk van de NB een gebedsviering (zonder delen van de H. Communie) mogelijk is geheel volgens onze MK-liturgie met eigen lekenvoorganger (m/v), lector en muziek. Dat geldt ook dat er enkele keren per jaar een eucharistieviering op zondag in de

grote kerk NB mogelijk is, waarin hij voorgaat met MK-lector en MK-koor.

Veronica vertelt:

Gesprek is gevoerd met vertegenwoordigers **Paaskerk**, te weten ds. Marleen Kool, Atty Nienhuis (huidige scriba) en Jaap Kuipers (oude scriba en nu o.a. diaken).

Het gesprek was geen onderhandeling maar een open brainstorm met elkaar over wat zou je voor elkaar kunnen betekenen in zo'n situatie. Van alle kanten was het wegen en denken. Marleen zei: 'Waar een deur dichtgaat, kan ook een raam opengaan.' Zo ervoeren we dat ook in het gesprek. Bijzondere sfeer.

BELANGRIJK De Paaskerk is een democratische kerk en dat betekent dat besluiten uitsluitend in de kerkenraad worden genomen. Dus hoewel we met 3 sleutelfiguren hebben gesproken, mogen zij nooit namens de kerkenraad zeggen 'wij mogen dit of dat doen'. De brainstorm die we hadden is in hun geest, maar wat er uiteindelijk wel of niet mogelijk is, dat is aan hun kerkenraad. Dat is een volgende stap als we die zouden willen zetten.

We hebben allerlei scenario's op een rijtje gezet om even te kijken wat zou er kunnen?

Bijvoorbeeld: als wij op zondagochtend ook zouden willen vieren, maar dan zelf, zou dat dan in hun stiltezaal kunnen?

Een andere mogelijkheid: die kerk is heel vaak vrij. Willen we misschien vieren een eigen MK-viering in hun kerk op een moment dat er geen Paaskerkviering is?

Ook: zouden wij misschien eens in de zoveel weken een MK-viering gewoon op zondag in de Paaskerk willen doen, voor iedereen bij elkaar, in de maanden dat er geen vriendschapsviering is? Dat veel uitgediept.

Dan zou je gewoon als eigen gemeenschap op zondagmorgen bij elkaar kunnen komen samen met hen.

In elk geval werd gezegd: we moeten doorgaan met de vriendschapsvieringen. In de Paaskerk worden op het moment ook lekenvoorgangers opgeleid, dus zij zijn een beetje onze kant uit aan het bewegen.

Van beide kanten conclusie: als je iets samen wilt gaan doen moet je dat misschien langzamer laten groeien, waarom gaan we niet voor een jaar proefperiode waarin juist meer ruimte zou zijn voor

de MK om hun eigen ding te doen en niet gelijk te gaan bedenken wat je allemaal samen kunt.

Alles laat zien hoeveel ruimte er is en hoe graag ze ons een plek willen geven. Je zou dan hopelijk uit kunnen komen op per maand een vriendschapsviering óf een Maria-Koninginviering. Dus dat geeft vastigheid

Kanttekeningen/knelpunten

*Dit werkt alleen wanneer de deuren aan beide kant open zijn. Als wij een viering doen moeten de mensen van de Paaskerk zich daar thuis voelen. En andersom. Best spannend, hoe zou dit in onze beide gemeenschappen vallen?

*Gesproken over de cultuurverschillen tussen de katholieke en de protestante vieringen. Het is natuurlijk meer dan cultuur, gaat ook om inhoud. Maar qua cultuur zijn wij minder van het woord en meer van het ritueel, de stilte, het gebed, creëren van een heilige ruimte. Daar zijn zij zelf op het moment trouwens ook mee bezig in hun woensdagavond vespers.

*De katholieke kerk staat niet toe dat er communie uitgereikt wordt buiten een katholiek kerkgebouw. Houden wij MK-vieringen in de Paaskerk dan is daar dus geen communie. Je kunt het op de manier doen als in de vriendschapsviering, maar dat is dan zonder (gewijde) hosties. Grote stap. Hoe je het ook gaat doen dan: het blijft geen eucharistie, geen communieviering. Dat laat je op die plek achter je.

*Belangrijke vraag: stel dat wij daar MK-vieringen gaan vormgeven, willen onze lekenvoorgangers dan mee? En al die mensen rondom, die daar dan onze viering vorm moeten geven, willen die mee?

*Regenboogvlag hangt bij hen niet buiten. Maar het is de enige kerk in Baarn die lid is van 'De wijde kerk' (landelijke organisatie van kerken waar de deur voor echt iedereen openstaat). En zij zijn ook de enige kerk in Baarn, voor zover bekend, waar same-gender-relaties worden ingezegend.

Voorstel eventueel vervolg:

Wanneer wij als gemeenschap verder zouden willen praten, vraagt de Paaskerk of wij dan concrete vragen willen formuleren die wij dan zouden stellen aan hun kerkenraad.

Marleen bood aan om samen met iemand anders van de Paaskerk een keer te komen op zo'n zelfde bijeenkomst als hier in onze MK. Om met de gemeenschap te praten. Zodat het niet door een klein groepje voortrekkers van ons wordt besproken, maar jullie echt samen van mening met hen kunnen wisselen.

Nico over de uitkomsten vd interviews

Interviews werden afgenomen omdat hij vindt dat mensen ook individueel aan het woord moeten komen wat betreft hun ideeën over deze sluiting. Het waren gesprekken rond een gestructureerde vragenlijst. Vragen als:

*Wat zijn uw eigen gedachten over wat er in de toekomst zou kunnen gebeuren na de sluiting. Voorrang daarbij kreeg wat is gekomen vanuit de Nicolaas Baarn en later vanuit de Paaskerk.

*Ook vraag wat betreft wel of niet ter communie gaan. Daarop zijn geen eensluidende antwoorden gekomen. Klein deel hecht heel veel waarde aan de communie en ziet dit ook als het Lichaam van Christus. Anderen zien het meer als een belangrijk symbool dat hoort bij het mystieke van de katholieke kerk. Ook aan dat mystieke, het uitspreken van de zogeheten instellingswoorden, wordt toch waarde gehecht. Hoeft niet perse in een katholiek gewijd gebouw te zijn, maar wel toch in een kerk of iets wat daarop lijkt, niet zomaar in zaaltje. Rest is na te lezen in de uitgedeelde rapportage.

Nico geeft ons kort de gelegenheid onderling van gedachten te wisselen over alle info die nu gegeven is. Daarna volgen zeer veel reacties. Een impressie daarvan:

*Lucy: Het grote probleem blijft het tekort aan vrijwilligers. Gaan we elders kerken met onze groep dan zelfde probleem: hoeveel voorgangers, lectoren, kosters e.d. hebben we dan nog? Was afgelopen zomer al moeilijk. We zijn met pensioen, we willen vrijheid houden.

*Al die individuele wensen hier zijn nu nog beetje collectief, maar zijn die er nog per 1 juli? Hoelang houden we deze gemeenschapszin nog vast? Dit verwatert toch?

*Willemien: Onderzoekers kijk ook naar de Doopsgezinde Kerk. Centraal gelegen, alles al aanwezig, dat scheelt veel werk voor vrijwilligers. Is 1 x in de 14 dagen vrij. Gaan we 1 x per maand vieren, dan verwatert het veel sneller dan bij 1 x in de 14 dagen, de tussenruimte is dan te groot. Voelt zich verweesd wanneer we zo uit elkaar zouden gaan na 54 jaar.

*Tegenwerping van Lucie en ook Wim op deze optie: Hoe gaat dit financieel, hebben we budgethouders, een bestuur? Wie huurt dan die kerk? Want de MK is niets. Je moet dan een stichting/instituut gaan vormen.

*Theo: Wil je op een of andere manier verdergaan, waar dan ook, dan moet je eerst een groep vrijwilligers bij elkaar hebben om dat te gaan dragen. Is die groep er niet, dan hoef je geen enkel gesprek meer te gaan voeren.

*Vraag: Is de Petrus en Paulus Soest wel meegenomen in de onderhandelingen? Daarover ontstaat wat verwarring.

*Cor vd Sluis: Ben te allen tijde bereid om mee te gaan naar de toekomst. Maar wat Paaskerk betreft: wij kunnen het niet maken dat we met hen in gesprek gaan, waarna zij naar hun kerkenraad gaan en wij, na dat alles, dan zeggen 'nee, er blijven toch maar 5 parochianen over die meegaan'. Eerst bepalen dus hoe zinvol dit is.

*Vraag: Waarom is de Nicolaas Eemnes niet als optie in beeld geweest?

Antw. Wim: Verkennergroep heeft gekeken welke gemeenschap en locatie lijkt het meest op de MK qua stijl/geloofsbeleving. Buiten Baarn niet haalbaar. Hoe krijg je onze gemeenschap van 50 mensen regelmatig naar bijv. Bilthoven of Eemnes? Individueel is dat natuurlijk prima.

*Ellen Schoorl (parochiebestuur MM): Eucharistisch centrum is aangesteld door het bisdom bij de grote fusies tussen de parochies. Opdat: iedereen die katholiek is ervan uit kan gaan dat er daar altijd op zondag 1 eucharistieviering is. Bisdom heeft bepaald: als

er in een kerk in het weekend een eucharistieviering is dan mag daar geen woordcommunie viering zijn. Men wil daarmee het mysterie van de eucharistie stimuleren.

Vrouwen op het priesterkoor: er is niemand die zegt dat dit niet mag. Voorwaarde is dat als er een eucharistieviering is, dan de hoogst aanwezige op dat moment de overweging doet. Maar niemand zegt dat vrouwen dat niet mogen doen in een woordviering of gebedsviering. Dat gebeurt ook in de Nicolaas. Oude ideeën die daarover leven zijn achterhaald.

Hoe verder?

Nico noemt de twee aanbiedingen: welkom vanuit de Nicolaas Baarn en welkom vanuit de Paaskerk. Moet allemaal gedetailleerder uitgewerkt worden. De verkenner van nu willen daarmee verder gaan, maar er kunnen zich ook nieuwe mensen aanmelden om mee te denken in de verkennergroep!

Vraag Veronica: willen jullie wel dat wij een volgende stap zetten, willen jullie dat wij Marleen uitnodigen? Er wordt instemmend gereageerd.

Wim over vervolg Nicolaas Baarn: wanneer pastoor Skiba hier is, 10 dec., kunnen specifiekere vragen aan hem worden gesteld. En ontdekken we ook: moeten er uitwerkingen komen wat betreft de Nicolaas.

Slotvraag van Nico: willen we als groep nog verder onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om te gaan kerken bij de Paaskerk? Gezien de reacties daarop concludeert Nico dat er inderdaad behoefte is om dit verder te onderzoeken. En ook wat betreft de Nicolaas Baarn is die behoefte er.

Daarbij stelt hij dat de verkennergroep dan tegelijkertijd moet gaan kijken wat voor soort, hoeveel en welke vrijwilligers nodig zijn om zo'n optie te kunnen laten draaien met de mogelijkheden die er zijn in Paaskerk en ook in de Nicolaas.